

bejárati ajtón ormóttan lakat. Egy kisiú labdázott a közelben. – Nem lakik ott senki – mondta –, a néni már meghalt.

A víztócsák felszáradtak, de az úttest több helyen még nedves volt. A szomszédos ház udvarában valaki ruhát teregetett.

Rövidesen talán Angliába kellene utaznom, gondolta. Szemügyre vette túlhan a hegyorom aprócska házait, amelyek – áttörve a feloszló ködből – élénken idefehérltek. Visszatérve rendelt még egy kávét. Más tennivalója nem akadt. De hosszú idő után először tapasztalta azt a kellemes érzést, hogy most ő van előnyben.

